

Legal update

Srpen 2020

Weinhold Legal

Obsah

Aktuality v legislativě

Zrušení daně z nabytí nemovitých věcí

Nově publikovaná judikatura

Zásada rovného odměňování a s ní spjatá kritéria

Kdy počíná běžet subjektivní promlčecí lhůta u práva na náhrady škody?

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně, konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno investiční rozhodnutí.

Bankovníctví, finance a pojišťovnictví:

Pavel Jendrulek, Věra Tovey

Fúze a akvizice:

Daniel Weinhold, Václav Smetana, Václav Štraser

Insolvence a restrukturalizace:

Zbyšek Kordač, Václav Smetana

IT, media, telekomunikace:

Martin Lukáš, Václav Smetana

Nemovitosti:

Pav Younis, Václav Štraser

Ochrana osobních údajů:

Martin Lukáš, Anna Bartůňková, Tereza Hošková

Pracovní právo:

Anna Bartůňková, Eva Procházková, Daša Aradská

Slovenské právo:

Tomáš Čermák, Karin Konečná

Soudní a rozhodčí řízení:

Milan Polák, Zbyšek Kordač, Anna Bartůňková, Michaela Koblasová

Soutěžní právo / právo EU:

Tomáš Čermák, Jana Duchoňová

Veřejné zakázky a veřejný prostor:

Martin Lukáš, Monika Skálová, Tereza Hošková

Aktuality v legislativě

Zrušení daně z nabytí nemovitých věcí

Dne 13. května 2020 byl Poslanecké sněmovně vládou předložen návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy, a to jako sněmovní tisk č. 866. Poslanecká sněmovna návrh 8. července 2020 schválila a postoupila Senátu. Po jeho projednání jej Senát 12. srpna 2020 Poslanecké sněmovně vrátil s pozměňovacími návrhy. Nyní bude o návrhu opět jednat Poslanecká sněmovna s tím, že může návrh přijmout ve znění schváleném Senátem, či ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu.

V obou případech však bude zrušeno jak zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, tak i vyhláška č. 419/2013 Sb., k provedení zákonného opatření Senátu o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů. Jako rozhodný den byl určen 31. březen 2020.

Daňová povinnost u daně z nabytí nemovitých věcí tedy zanikne ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, a to v případě, kdy lhůta pro podání daňového přiznání uplyne od 31. března 2020. To znamená, že v případě nabytí vlastnického práva k nemovité věci evidované v katastru nemovitostí tato daňová povinnost zanikne, byli-li vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí proveden po 1. prosinci 2019.

Zrušení daně z nabytí nemovitých věcí má zejména zjednodušit a zpřehlednit daňový systém a snížit administrativu spojenou se správou daně. Zároveň je cílem také kompenzace dopadů pandemie koronaviru na společnost. Mimoto by její zrušení mělo sloužit k omezení zakládání obchodních korporací s cílem umožnění účelových převodů podílů, jimiž jsou fakticky převáděny nemovité věci, ovšem bez zatížení touto daní.

V návaznosti na zrušení této daně se změně i lhůta pro časový test využívaný k určení, zda bude prodej nemovitých věcí pořízených za jiným účelem než za účelem vlastního bydlení podléhat dani z příjmů, nebo bude od této daně osvobozen. Rozhodná doba mezi nabytím a prodejem nemovité věci je nyní stanovena na pět let, bude však prodloužena na deset.

Tím se ztíží využití této daňové výhody investory, čímž by se měla snížit jejich aktivita v této oblasti a mělo by dojít ke zvýšení nyní nedostatečné nabídky nemovitých věcí určených k bydlení. Mimoto by se mělo díky tomu omezit i nakládání spekulantů s nemovitými věcmi. V zájmu podpory pořízování vlastního bydlení se však prodloužení nebude týkat případů, kdy prodávající příjem z prodeje nemovité věci použije na uspokojení vlastní bytové potřeby. Taktéž se prodloužení nebude vztahovat na nakládání s nemovitými věcmi uskutečněné před 1. lednem 2021.

Další související změnou má být úprava institutu nezdanitelné části základu daně dle § 15 odst. 3 zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, díky kterému bylo možné uplatnění odpočtu zaplacených úroků na úvěru určeného k hrazení bytových potřeb.

Původně měla být tato možnost zcela zrušena, díky pozměňovacím návrhům však zůstane tento institut zachován i nadále. Sníží se ovšem celková částka úroků, o které bude moci být základ daně ze všech úvěrů poplatníků ve stejné společně hospodařící domácnosti snížen, a to z částky ve výši 300.000,- Kč na částku ve výši 150.000,- Kč

Legal update

Srpen 2020

Rozdílný pak bude okamžik, od kterého se bude uplatňovat tato snížená celková částka. Dle znění, ve kterém byl návrh postoupen Poslaneckou sněmovnou Senátu, by se měla snížená úhrnná částka použít až na úroky z úvěrů určených k financování bytových potřeb obstaraných od 1. ledna 2022. Naopak dle znění schváleného Senátem již na úroky z úvěrů určených k financování bytových potřeb obstaraných od 1. ledna 2021, tedy o rok dříve. Zde tedy bude záležet na tom, v jakém znění nyní projde návrh zákona Poslaneckou sněmovnou.

Nově publikovaná judikatura

Zásada rovného odměňování a s ní spjatá kritéria

(Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 3955/2018 ze dne 20. července 2020)

Nejvyšší soud v tomto rozsudku vyjasnil zásadu rovného odměňování, a to sice otázku, jaká kritéria mají být, v souladu s § 110 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), brána v potaz při posuzování, zda zaměstnanci konají stejnou práci, či práci stejné hodnoty, za kterou jim přísluší stejná mzda, plat, či odměna z dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr (dále jen „odměna“).

Nejvyšší soud konstatoval taxativnost výčtu komparačních kritérií zakotvené v § 110 zákoníku práce, tedy skutečnost, že tento výčet je vyčerpávající a hodnocení dalších kritérií tak za tímto účelem nepřichází v úvahu.

Pro potřeby hodnocení, zda se jedná o stejnou práci, či práci stejné hodnoty, jsou tak určující pouze tato pevně stanovená kritéria a kategorie, které se v jejich rámci posuzují:

- Složitost, odpovědnost a namáhavost práce;
 - Vzdělání a praktické znalosti a dovednosti;
 - Složitost předmětu práce a pracovní činnosti;
 - Organizační a řídicí náročnost;
 - Míra odpovědnosti za škody, zdraví a bezpečnost;
 - Fyzická, smyslová a duševní zátěž a působení negativních vlivů práce;
- Pracovní podmínky;
 - Obtížnosti pracovních režimů vyplývajících z rozvržení pracovní doby (např. do směn, dnů pracovního klidu, na práci v noci nebo práci přesčas);
 - Škodlivost nebo obtížnost daná působením jiných negativních vlivů pracovního prostředí;
 - Rizikovitost pracovního prostředí;
- Pracovní výkonnost;
 - Intenzita a kvalita prováděných prací;
 - Pracovní schopnosti;
 - Pracovní způsobilost;
- Výsledky práce;
 - Množství;
 - Kvalita;

Všechny výše uvedené kritéria jsou zaměřena na porovnání interních podmínek výkonu práce u daného zaměstnavatele. Nepodstatná tak pro

toto posouzení budou kritéria vnější, např. jako v tomto případě sociálněekonomické podmínky a k nim adekvátní výše životních nákladů (např. nákladů na ubytování a dopravu, ceny zboží a služeb) v jednotlivých regionech.

Není proto rozhodující, zda je práce vykonávaná zaměstnanci v různých místech výkonu práce. Pokud bude posouzena jako stejná práce, či práce stejné hodnoty, náleží za ni vždy stejná odměna.

Kdy počíná běžet subjektivní promlčecí lhůta u práva na náhrady škody?

(Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1510/2019 ze dne 28. května 2020)

Co se týče běhu subjektivní promlčecí lhůty, její počátek je obecně vázán buď na skutečnou znalost rozhodných okolností, či na zaviněnou nevědomost, což plyne z formulace § 619 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“):

„[...] oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla.“

V případě práva na náhradu škody jsou těmito rozhodnými skutečnostmi informace o škodě a o osobě povinné k její náhradě. U obou těchto informací není nutná znalost exaktních informací, není tedy nutné znát přesnou výši škody, ani mít stoprocentní jistotu o osobě povinné k její náhradě. Postačí, pokud bude mít osoba oprávněná k náhradě škody o těchto skutečnostech alespoň dostatečně pravděpodobné informace.

Nejvyšší soud proto dovodil, že pokud je při dopravní nehodě sepsán zápis o nehodě, v němž jsou obě výše uvedené informace uvedeny, počíná okamžikem jeho vyhotovení běžet subjektivní promlčecí lhůta, bez ohledu na to, že není skončeno přestupkové řízení, které by postavilo najisto, kdo za škodu odpovídá.

© 2020 Weinhold Legal
Všechna práva vyhrazena

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno jakékoliv rozhodnutí. Informace uvedené v tomto bulletinu současně nelze chápat jako vyčerpávající popis relevantní problematiky a veškerých možných konsekvencí, a nemělo by na ně být plně spoléháno v jakýchkoliv rozhodovacích procesech ani by neměly být považovány za náhražku specifické právní rady, které by byla relevantní pro konkrétní okolnosti. Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář ani kterýkoliv právník uvedený jako autor těchto informací neodpovídají za jakoukoliv újmu, která by mohla vzniknout ze spoléhání se na zde uveřejněné informace. Dále si dovoluujeme poznamenat, že na některé záležitosti v tomto bulletinu uváděné mohou existovat různé právní názory z důvodu nejednoznačnosti příslušných ustanovení, a v budoucnu může převážet jiný než námi uváděný výklad.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu: hana.zabloudilova@weinholdlegal.com nebo prostřednictvím faxu na číslo +420 225 385 444 k rukám Hany Zabloudilové, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení. Odhlášení publikací na office@weinholdlegal.com.